

El sen Voreta prometé de fer-ho tot tal com aquell li havia dit. I l'endemà vespre, quan el rellotge de l'església tocà la primera campanada de les dotze, estigué ajagut d'esquena, davall d'aquell penyal, amb una llesca de pa torrat amb oli verjo dins cada mà. Toca la campanada que feia dotze, i surt una serpetota com una biga de **tafona**, i vénguin siulos i **verducades**, i siulos i verducades, que tot allò tremolava, i en Voreta allà ben estès, ben alerta a espantar-se gens, per por de tenir por. La serpetota s'hi acosta, li pren la llesca de la mà esquerra, se l'engoleix i li diu:

– Sí que ho és, torrada amb oli verjo! Aquesta et val!

Li pren llavors la llesca de la mà dreta, se l'engoleix i li diu:

– També ho és, torrada amb oli verjo! Aquesta et val! No res: torna demà vespre a la mateixa hora, i em dus tres llesques com les d'anit, i te'n poses una damunt la boca del cor i una a cada mà.

Tot amb u, aquell animalot desapareix.

–Sobretot –diu el sen Voreta– n'he de veure la fi d'això, encara que el dimoni véngui.

Què me'n direu? L'endemà vespre, quan el rellotge de l'església tocava la primera campanada de les dotze, en Voreta tornava a estar d'esquena davall d'aquell penyal, amb una llesca de pa torrat amb oli verjo a cada mà i una damunt la boca del cor. Cau la darrera campanada de les dotze, i surt la serpetota, però no ja com una biga de tafona, sinó com una torre de molí de vent, d'aquelles més gruixades, i allà verducades i salts, i **llongos** i siulos, però uns siulos que **trepanaven** el cervell i pareixia que havien de rompre aquell penyal; i en Voreta allà estès, i que ho feia tot, per no espantar-se. Però com més feia, més endins li entrava la por. Les dents li prengueren el trot, i del tremolor que duia s'aixecava de la terra. S'hi acosta la serpetota per prendre-li la de la mà esquerra i el veu amb aquell tremolor. Aquí pega un bramul espantós i diu:

–Ah maleït! Ah, malanat! Me l'has feta! Si m'haguessis donat temps de menjar les tres llesques sense espantar-te, hauria esclatat amb **dobles** de vent, i totes haurien estat teves. Però t'has espantat i m'has redoblat l'encantament! Tu i els teus sereu pobres tota la vida! Pegà un altre bramul **ferestíssim** i se n'anà. En Voreta se n'anà a ca seva, trist i aborronat, i dient llamps i pestes. I ell i els seus foren pobres tota la vida, segons conten. Què me'n direu? L'encantament del penyal de Son Lluc encara està així com el deixà en Voreta. Hala idò, qui s'arrisca a treure'l!

sen: tractament que es dóna als treballadors pagesos en edat madura.

cocó: clot natural.

guipar: veure, observar.

debades: en va.

tafona: moli d'oli.

verducada: revinglada.

llongo: bot.

trepanar: foradar el crani.

dobles: moneda antiga.

ferest: horrible.

FITXER ORTOGRÀFIC

Escriu una oració amb cada una d'aquestes paraules de la lectura.

engolir

debades

bramul

